

Καλλιεργώντας τη νατουραλιστική νοημοσύνη των παιδιών.

Ταξίδι στην πόλη του μέλλοντος

Και ποιος δε θα ήθελε να πάει ένα ταξίδι στο μέλλον; Η μηχανή του χρόνου ήταν πάντα το όνειρο κάθε εφευρέτη! Πως φανταζόμαστε όμως την πόλη και το σπίτι μας στο μέλλον; Ευκαιρία να εκτιμήσουμε ξανά, μαζί με τα παιδιά, ποιες ανάγκες έχουμε και τι κοστίζει στον πλανήτη μας (αλλά και στην τσέπη μας) ο τρόπος ζωής μας.

Το ταξίδι στην πόλη του μέλλοντος δίνει την ευκαιρία στα παιδιά να εξοπλίσουν ένα σπίτι σε αυτή την πόλη του μέλλοντος με τις ηλεκτρικές συσκευές που θα επιλέξουν. Στη συνέχεια οι επιλογές τους γίνονται η αφετηρία για να σκεφτούμε πώς μπορούμε να κάνουμε εξοικονόμηση ενέργειας στην καθημερινή μας ζωή. Γιατί «η καλύτερη ενέργεια είναι αυτή που δεν καταναλώθηκε ποτέ».

Υλικά:

Οι εικόνες με τις [ηλεκτρικές συσκευές](#). Κομμένες σε κάρτες.

Χαρτί μέτρου. Χρώματα.

Βήμα 1. Το καλώδιο του ηλεκτρικού ρεύματος.

Ζητάμε από τα παιδιά να ψάξουν να βρουν ποια πράγματα στην αίθουσα λειτουργούν με ηλεκτρικό ρεύμα. Τα αναφέρουμε.

Στον κύκλο όλα τα παιδιά και ο εκπαιδευτικός δίνουν τα χέρια. Ο εκπαιδευτικός προτείνει σαν γίνουν όλοι καλώδια της ΔΕΗ που μεταφέρουν ηλεκτρικό ρεύμα. Εξηγεί πώς. Στέλνει ένα «σήμα» με το δεξί του χέρι στο αριστερό χέρι του παιδιού που είναι δίπλα του. Ένα απλό αλλά σαφές σφύξιμο χεριού. Το παιδί πρέπει να μεταφέρει το ίδιο ακριβώς σήμα με το δεξί του χέρι στον διπλανό του κι εκείνο στον διπλανό του κ.ο.κ. Το σήμα πρέπει να φτάσει απaráλλαχτο στον εκπαιδευτικό. Αν χαθεί κάπου, ξαναρχίζουμε. Το παιχνίδι θέλει συγκέντρωση. Στην αρχή, για να είναι πιο εύκολο, τα παιδιά μπορούν να κοιτάνε τα χέρια των συμμαθητών τους. Τη δεύτερη φορά κοιτάζονται στα μάτια και την τρίτη έχουν τα μάτια τους κλειστά. Το σήμα μπορεί να αλλάζει κάθε φορά.

Βήμα 2. Ανανεώσιμες και μη πηγές ενέργειας.

Όταν η ομάδα πετύχει την αναμετάδοση του σήματος ο εκπαιδευτικός λέει ότι κατάφεραν να λειτουργήσουν σαν το καλώδιο του ηλεκτρικού ρεύματος. Έτσι φτάνει το ρεύμα από το εργοστάσιο στο σπίτι μας και ανάβουν οι συσκευές. Το εργοστάσιο λειτουργεί με κάρβουνο που βρίσκουμε κάτω από τη Γη. Προσοχή όμως. Το κάρβουνο αυτό (οι γαιάνθρακες) δε θα υπάρχει για πάντα. Κάποτε θα τελειώσει. Τι φαντάζονται τα παιδιά ότι θα γίνει τότε;

Βήμα 3. Το ταξίδι.

Ας ταξιδέψουμε λοιπόν στο μέλλον. Η μηχανή του χρόνου μας περιμένει. Κάνουμε όλοι ότι ανεβαίνουμε πάνω της. Κάνουμε κινητικά παιχνίδια, πηγαίνουμε πολύ πίσω, στο παρελθόν, περπατώντας με την πλάτη, πολύ μπροστά, τρέχοντας. Ηρεμούμε.

Καθόμαστε κάτω. Ο εκπαιδευτικός ζητά από τα παιδιά να κλείσουν τα μάτια. Η χρονομηχανή εκτοξεύεται τώρα στον χρόνο και φτάνουμε σε μια πόλη 50 χρόνια μετά. Ο εκπαιδευτικός περιγράφει την πόλη. Πανύψηλα κτίρια, φώτα, γιγάντιες οθόνες παντού με διαφημίσεις, όλα εξαρτώνται από το ηλεκτρικό ρεύμα.

Βήμα 4. Το σπίτι μας.

Πάμε να ζωγραφίσουμε το σπίτι μας σε αυτή την πόλη. Στο χαρτί του μέτρου ζωγραφίζουμε ένα μεγάλο σπίτι.

Ποιες ηλεκτρικές συσκευές θέλουμε να έχει μέσα;

Ο εκπαιδευτικός δείχνει μία μία τις κάρτες με τις συσκευές. Τα παιδιά αποφασίζουν αν τις θέλουν. Ο εκπαιδευτικός κολλάει μέσα στο σπίτι τις συσκευές που επιλέγουν τα παιδιά. Φροντίζει, επίσης, να εξηγήσει σε τι χρησιμεύει η κάθε συσκευή, αν δεν είναι αυτονόητο.

Σε αυτό το στάδιο οι «πολίτες» της πόλης μπορούν να κρατήσουν όλες τις συσκευές.

Βήμα 5. Ωχ! Πρόβλημα.

Ο εκπαιδευτικός λέει στα παιδιά ότι υπάρχει πρόβλημα. Ο δήμαρχος της πόλης έβγαλε διαταγή: «Επειδή τα κάρβουνα που βρίσκονται κάτω από τη γη τελειώνουν, πρέπει κάθε σπίτι να διαλέξει πέντε μόνο ηλεκτρικές συσκευές που θα κρατήσει.»

Ο εκπαιδευτικός μπορεί να δώσει θεατρικό χαρακτήρα στο στιγμιότυπο. Μπορεί να έχει ετοιμάσει την ανακοίνωση σε ένα μεγάλο χαρτί που να το ξετυλίγει τελετουργικά και να το διαβάζει.

Τώρα οι μικροί πολίτες της πόλης πρέπει να επιλέξουν τις 5 συσκευές που χρειάζονται περισσότερο. Ο εκπαιδευτικός δείχνει μία κάρτα και τα παιδιά ψηφίζουν αν την κρατάνε ή αν την βγάζουν από το σπίτι. Ο εκπαιδευτικός πριν θέσει την κάρτα σε ψηφοφορία, φροντίζει να βασανίσει λίγο το θέμα με τα παιδιά. Να εξηγήσει, π.χ., πόσο χρήσιμο είναι το πλυντήριο, το ψυγείο, η ηλεκτρική κουζίνα κλπ. Εάν τα παιδιά απορρίπτουν μία συσκευή, θα πρέπει να καταλαβαίνουν τι σημαίνει για την καθημερινότητά τους. Ο εκπαιδευτικός μπορεί να βοηθάει με σχόλια όπως «Ωστε είμαστε έτοιμοι να ζήσουμε χωρίς τηλεόραση; Μπορούμε να πλένουμε τα ρούχα μας στο χέρι;» κ.ο.κ.

Αν υπάρχει δεύτερος ενήλικας που μπορεί να βοηθήσει, τα παιδιά χωρίζονται σε δυο ομάδες και παίζουν το ίδιο παιχνίδι με δυο σετ καρτών. Είναι ενδιαφέρον να συγκρίνουν στο τέλος ποιες συσκευές κράτησε η κάθε ομάδα.

Συζητάμε στο τέλος πως είναι η ζωή μας με αυτές τις συσκευές.

Τι θα γίνει αν ο δήμαρχος βγάλει κι άλλη ανακοίνωση ότι πρέπει να ζήσουμε με λιγότερες συσκευές;

Βήμα 6. Η εξοικονόμηση ενέργειας

Αν δεν κάνουμε οικονομία στην ηλεκτρική ενέργεια που ξοδεύουμε, μπορεί να φτάσουμε στο σημείο της πόλης του μέλλοντος.

Πως μπορούμε να κάνουμε οικονομία λοιπόν;

Ο εκπαιδευτικός καταγράφει τις ιδέες της ομάδας με σκισάκια και λέξεις κλειδιά:

- Κλείνουμε τα φώτα όταν δεν τα χρειαζόμαστε.
- Χρησιμοποιούμε λάμπες εξοικονόμησης ενέργειας.
- Δεν αφήνουμε την τηλεόραση ανοιχτή όταν δεν τη βλέπουμε.
- Κλείνουμε καλά τις συσκευές, δεν αφήνουμε το κόκκινο λαμπάκι ανοιχτό.
- Δεν αφήνουμε το ψυγείο με τις ώρες ανοιχτό για να αποφασίσουμε τι θα πάρουμε.

-Δεν ανάβουμε τον θερμοσίφωνα κι ύστερα ξεχνάμε να κάνουμε μπάνιο!

-Δεν ξεχνάμε τον υπολογιστή μας ανοιχτό, κλπ.

Ελέγχουμε την πρόοδο στην αλλαγή των συνηθειών. Εφαρμόζουμε στο σχολείο τις ιδέες.

Περισσότερο παιδαγωγικό υλικό για την κλιματική αλλαγή στο <http://www.wwf.gr>.
Μπορείτε να φωνάξετε το WWF στο σχολείο σας για ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα.
Τηλ. 210 3314 893.

Ελένη Σβορώνου